

szállás utca vízpart erdő stb.

*utálad a nyarat
a szabadnak mondott időt
a megérkezés-távozás
pszichotikus fegyelmét*

*a tudod előre
hiábavaló ellenállást
hogy kötődj egy helyhez
hogy ne csak alkalmiként
éld meg az alkalmat
az ember
előben
nem erre való*

*a búcsút pár nap múltán
szállástól utcáktól
vízparttól erdőből
a közben mégis
megjegyzendővé vált
a napon emlékké
savanyodott időtől*

*hogy most vagy szabad
hogy híhetnéd
hát nem hiszed
még érkezéskor
ellenáll a tudat
önvédelmi reflexeid
elhinni hogy most
kifújhatod idegesen
őrizgetett levegőd*

*mialatt már eközben
tudod hogy az ellenállás
hasztalan engedni fogsz
ez a te
ez a nyaralás érdeke*

oly gyorsan ejt vissza
magából magába
kegyetlenül szervezett életed
felhevült ellazult testet
a beosztás jéghidegébe

egyszerűbb
piszok nehéz mégis
egyszerűbb így
ez is a te
ez a hétköznapiok érdeke

mindez akkor hát
nem is volt
legyenek pár napnyi örömeid
„lopott” időd
(kitől lopod s eleve miért
nem eredendően a tied?)
legyen hát e lopás
visszaminősítve fantáziának
s hopp már az is
ilyen egyszerűen

inkább menj dolgozdra
teendőid már türelmetlenek
a tett halálát
emlegetik bajszuk alatt
ujjokkal dobolva
menj már kapkodj
ablakból lesd még
a távolodó tájat
szállás utca vízpart erdő stb.
s felejtse szállásodon
fél pár zoknid fogkefed
léha fantáziád